A°. 1842. N°. 19.

JAVASCHE COURANT.

JE MAINTIENDRAI

Zaturdag, *5 Maart.*

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Batavia, *4 Maart 1842.*

Uit *Probolingo* (Resident *Bezoekie*) wordt gemeld, dat de *Bromo*, in het Tengersche gebergte gelegen, wiens krater zich in 1836 niet water had opgevuld, op den 30sten Januarij jl., weder gewerkt, en sedert bij tusschenpoozen van een of twee dagen asch en steenen uitgebraakt heeft, waardoor in den aanvang eenige schade aan de in den omtrek gelegen djagong- en groentevelden is toegebragt.

De oorzaak van dit natuurverschijnsel schijnt gezocht te moeten worden in de veranderingen, welke de goenong *Lamongan* in den laatsten tijd ondergaan heeft. De top van den kegel van dezen berg is in de laatste helft van het afgeloopen jaar grootendeels ingestort en heeft sedert opgehouden vulkanische stoffen uittewerpen. Het onderaardsche vuur, door die verstopping des kraters in zijnen gewonen gang gestuit, heeft zich waarschijnlijk eenen doortogt gedeeltelijk naar den *Bromo* en gedeeltelijk naar den *Smero* gebaand; welke laatste berg insgelijks in de vorige twee of drie maanden buitengewoon veel rook heeft opgeworpen.

— Berigten van *Banjoewangie* van den 15den Februarij jl., melden, dat op den 8sten Januarij, op de klippen nabij *Tanjong Benoa* (oostkust van Bali), niet ver van de plaats, waar in Julij des vorigen jaars het Nederlandsch koopvaardijschip *Overijssel* is verongelukt, een Engelsche zuidzee-visscher is gestrand, genaamd *Conservative*, kapitein Clyster.

De equipagie en een groot deel der lading, bestaande uit ongeveer 100 tonnen olie, alsmede eenige zeilen enz. zijn gered en geladen in de schoener *Planter*, toebehoorende aan John Burd en Co., welk vaartuig den 25sten Januarij naar *Sidney* moest vertrekken.

Wij hebben nieuwspapieren ontvangen van de *Kaap de Goede Hoop*, loopende tot den 11den Januarij ll. Daaruit vernemen wij onder anderen dat het Gouvernement dier Kolonie, in eene proclamatie, deszelfs voornemen heeft geopenbaard, om een militair bezit te nemen van *Port Natal*. Deze beschikking schijnt geen algemeen genoegen te baren; men is van oordeel dat een militair gouvernement niet in zuid of in zuid-oostelijk *Afrika* zal worden geduld. Nog worden geene krijgstoerustingen opgemerkt; alleen zijn er bevelen gegeven dat de troepen zich gereed zouden houden om naar *Natal* te vertrekken.

Het inkomen van de haven van *Port Natal* wordt gezegd zeer moeijelijk en gevaarvol te zijn. Aan de eene zijde der haven is een zandbank, aan de andere een rots, waardoor de zee twee bogen heeft gevormd, die een volkomen natuurlijke brug uitmaken. De plaats zelf is bomvrij; van daar kan men de binnenkomende schepen veel nadeel doen.

—Het volgend artikel, van de *Kaapstad* onder dagteekening van 11 Januarij geschreven, komt ons belangrijk genoeg voor, in zijn geheel mede te deelen:

»Deze kolonie bevat nog uitgestrekte velden, niet ver verwijderd van steden, markten of havens, en van goeden en vruchtbaren grond, welke nog nooit aan de beschavende bewerking van den ploeg zijn onderworpen. Op geen grooten afstand van de *Kaapstad*, (dat is lijnregt) vindt men boerderijen, waar de keurigste tarwe der wereld wordt gewonnen, met honderden bij honderden van morgens land, welke slechts eenige lage boschjes of heesters voortbrengen, waarop het vee een schaarsch voedsel vindt, gedurende dat gedeelte van het jaar, wanneer de landman hetzelve op zijne plaats moet houden, om er mede te ploegen of om zijne producten naar de markt te brengen. Deze ledigheid van den grond kan wel in groote mate worden toegeschreven, aan gebrek aan arbeiders om het graan te oogsten en te bergen, dat hier gewonnen kon worden, indien er arbeiders in overvloed waren. Maar er is nog eene andere reden hiervan onafhankelijk welke den landman dwingt eene onevenredige uitgestrektheid velds voor veeweide te gebruiken. Het gemis van groote wegen, en de bijna onbruikbare staat der zoogenaamde wegen of sporen, zelfs in de onmiddelijke nabijheid van de *Kaapstad*, leidende naar de buitendistricten, dwingen den landman veel meer vee te houden, dan noodig zoude wezen op eene boerderij met dezelfde uitgestrektheid grond, in eene streek waar men over een vlakke en harde oppervlakte, of over wel aangelegde wegen, de producten ter markt kan brengen. De schraalheid der weilanden in onze beste koren- en wijndistricten, verslindt mede een groot, zoo niet het grootste deel van de voordeelen des landbouwers. Eene bloote vermeerdering van het getal veldarbeiders alleen, kan dit kwaad niet wegnemen. Het moge de hoeveelheid producten vermeerderen, toch zouden de kosten van het vervoeren derzelve naar eene markt, waar ze voor geld of voor vermeerderden arbeid kunnen verwisseld worden, zooveel van het kapitaal van den landman verslinden, dat alle uitbreiding van bebouwing op grooter schaal, eene zaak van gewaagde speculatie zou worden. Het aanleggen van goede en gelijke wegen, zou hem in staat stellen, de helft van zijn trekvee dat nu gebruikt wordt om zijn producten naar de stad te slepen, aftedanken; zich meer op de verbetering van zijnen grond toe te leggen, door hem gelds genoeg in handen te laten om meer arbeiders te betalen."

»Maar van Gouvernementswege kunnen geene gelden worden afgezonderd voor de verbetering onzer wegen. Wij moeten daarom ondersteuning zoeken uit andere bronnen, wij moeten trachten ons zelf te helpen. Wij moeten uit eigen middelen het geld voorschieten dat benoodigd is voor het aanleggen van de noodige werktuigen ter verbetering van den landbouw, hetzij door het voorschieten van het geld op interest, gesecureerd door de tollen, op de nieuw aangelegde wegen te heffen, of door het waarborgen van het Gouvernement tegen alle mogelijke verliezen, indien het aanwenden van het publiek geld tot dit nuttig einde in het moederland mogt worden afgekeurd. Het eerste plan is geslaagd in andere landen; het tweede is beproefd in deze kolonie, zoo wij ons niet vergissen, met goeden uitslag, en wordt nu weder beproefd in de poging om ons eene vermeerdering van nuttige arbeiders te bezorgen."

»Degene die het geld voorschieten tot zulke gewenschte ondernemingen, zullen op den langen weg winnen bij hunne speculatie. De bebouwde landen, aldus binnen gemakkelijker bereik van de markt gebragt, zouden in waarde vermeerderen en de fondsen tot derzelver verbetering geschikt, in grooter evenredigheid toenemen. Arbeid, zou eenen bestendigen aanvraag vinden. Een steeds toenemenden stroom van welvaart zou naar deze kolonie vloeijen, en de gebruikers beloonen door vermeerderde voordeelen, zoodanig als tot nu toe in *Zuid Afrika* onbekend zijn."

MENGELINGEN.

DE BEWONERS VAN HINDOSTAN.

HUWELIJKSPLEGTIGHEDEN DER HINDO'S EN MOHAMEDANEN.

Het huwelijk wordt door de Hindo's niet slechts als eene eerwaardige betrekking, maar als het hoofddoel des levens beschouwd. Er bestaat eene wet, naar die van *Athene* zweemende, welke verbiedt een gewigtig ambt aan een ongetrouwd man op te dragen. Een weduwenaar verliest zijn aanzien, tot dat hij zijne gestorvene echtgenoot door eene andere heeft vervangen. Maar welke nadeelen de ongehuwde staat eenen man ook moge doen lijden, zij zijn nog niets bij het leed, dat eene ongelukkige vrouw treft, die geenen man heeft kunnen bekomen. De ouders doen dan ook alle moeite, om hare dochters uit te huwelijken; want het zijn de ouders, die voor het meisje kiezen, en de bruid ziet doorgaans den bruidegom niet, voordat de knoop bijna gelegd is. Van de zijde der vrouw zoekt men vooral een rijk man, of iemand die het worden kan; de man, van zijnen kant, let het meest op zuiverheid van *kaste* en gezondheid. Na de voorloopige uitwisseling van geschenken, wacht men echter nog op een gunstig voorteeken, als eene aanmoediging om verder te gaan. Gelukkig zijn de verloofden, als eene hagedis door het gras ritselt, eene koe bulkt of een zangvogeltje kweelt; maar ongelukkig, als hunne vrienden, voor dat het beslissende antwoord gegeven is, een vos, eene kat of eene slang zien, of een vogel met eene krassende stem hooren.

De huwelijksplegtigheden zijn zeer omslagtig. Er bestaan niet minder dan zes voorname wijzigingen van de voltrekking der echtverbindtenis, naar de verschillende *kasten*, zonder de bijzondere gebruiken van elke provincie mede te rekenen. Afwasschingen zijn altijd de hoofdzaak der voorbereiding; kleeding en sieraden komen eerst daarna in aanmerking. Een optogt met muzijk, een gastmaal en allerlei feesten verlengen den bruiloftstijd tot zes of acht dagen. Het gunstigste jaargetijde is de lente, wanneer *Drispat* en *Sookh* (Mars en Venus) onder de sterren in conjunctie zijn. Bij de Braminen wordt het huwelijk op de volgende wijze voltrokken.

Op den morgen van den eersten dag, voor het opgaan der zon, worden de bruid en bruidegom door hunne vrienden naar den heiligsten vloed in de nabijheid gebragt, waar zij eene reeks van plegtige afwasschingen ondergaan, gevolgd door gebeden en de *alrati*, eene soort van bezwering om het booze oog af te wenden. Men zet vervolgens de verloofden naast elkander, de vrouw gesluijerd, onder een verhemelte, dat door twaalf pilaren gedragen wordt, en met bloemkransen en bladgoud versierd is. Men roept de goden aan, om het huwelijk eenige stralen der hemelsche warmte toe te zenden, welke voorheen onze eerste vaderen bezielde. Dan spreidt men eene gazellenhuid op den grond, waarop het paar zich, met het gezigt naar het oosten, nederzet. Men wrijft hen met saffraan, wascht hun de voeten met honig, bindt hun de handen met koorden aan elkander vast, zalft hen met olie en reukwerk, raakt hen met tooverkunstige steenen aan, en eindelijk, na het ondergaan der zon, speelt men eene allervreemdste klucht. De bruidegom veinst door een vurig verlangen overvallen te worden, om zijn gezin te verlaten en de wereld door te trekken, ten einde zijn fortuin te maken of de heilige steden te bezoeken. Hij trekt reiskleederen aan en neemt een treurig afscheid. Daar zwerft hij dan van stad tot stad, arm, eenzaam en diep ongelukkig, tot dat hij eensklaps een langen trein met fakkels ontmoet. Het zijn zijne vrienden, die hem smeeken om terug te keeren; maar hij weigert, tot dat men hem eene schoone en verstandige vrouw aanbiedt. Dan bezwijkt de pelgrim voor de verzoeking en laat zich in triomf terug brengen, onder een geweldig gejuich en eene verdoovende muzijk van trompetten, cimbalen en geweerschoten.

Op den tweeden dag legt de vader der bruid de hand van zijnen schoonzoon en die zijner dochter in elkander, waarna de twee vaders zeven maten water, zeven maten koren en zeven maten melk daarover uitstorten. Vervolgens hangt men, terwijl de voornaamste Bramin de *mantras* leest, eene *zena* van negen, in plaats van drie, strengen over den schouder der bruid, en om den hals des bruidegoms eenen grooten ring, het zinnebeeld des huwelijks. Dit is het voornaamste gedeelte der geheele plegtigheid; door deze handeling wordt het paar eigenlijk in den echt verbonden.

Den derden dag gaat men zeven maal om een vuur heen, welk gebruik een overblijfsel van de trouwplegtigheid der vuuraanbidders schijnt te wezen.

Den vierden dag eten de jonggehuwden te zamen, in tegenwoordigheid van al de gasten. Dit is het teeken hunner innige vereeniging en de moeijelijkste proef voor de zedigheid der jonge vrouw; want men houdt het voor iets zeer onwelvoegelijks, dat eene vrouw in het bijzijn van eenen man eet, en van eene vrouw, wie men een losbandig gedrag wil verwijten, zegt men spreekwoordelijk, dat zij veel van bruiloftsmaaltijden houdt.

Op den vijfden en laatsten dag heeft eene offerande plaats, waarbij rijst verbrand wordt, de eenige offerande, de *sutti* uitgezonderd, bij welke eene vrouw tegenwoordig mag zijn. In den avond van dezen laatsten dag, wordt de plegtigheid voltooid door nieuwe afwasschingen, waarna de jonggetrouwden met eenen zonderlingen opschik worden bekleed. Eindelijk houdt men nog eenen optogt, gelijk op den eersten dag, en wordt het gelukkig paar in eenen rijk versierden palankijn, bij fakkellicht, langs de straten gedragen. Bij deze feesten wordt dikwijls eene verbazende pracht in juweelen en andere sieraden ten toon gespreid. Ook worden er rijke aalmoezen gegeven; men spreekt zelfs van bruiloften, waarbij eene som van drie *lak* ropijen (omtrent 340,000 gulden) aan de armen is uitgedeeld.

De huwelijksplegtigheden der Mohamedanen zijn veel eenvoudiger. Nadat de banden van de bruid en den bruidegom in elkander zijn gelegd, wordt de huwelijkszegen uitgesproken; vervolgens komen er ook wel feesten, dansen, aalmoezen, rumoer, muzijk en optogten bij fakkellicht; maar dat alles duurt zelden langer dan eenen dag. Het belangrijkste gedeelte eener Mohamedaansche bruiloft schijnt het eten van lekkernijen te wezen; vooral moet er geen gebrek aan suikergebak zijn, want de geheele omtrek wordt onthaald op bruilofst-koeken die van suiker en sterke boter met een weinig meel worden gebakken. In den Oosterschen stijl, worden de straten in rivieren van stroop en de heuvels in bergen van suiker herschapen. Dit gebruik is reeds zeer oud, daar men leest, dat in het jaar 1086, bij de bruiloft der dochter van MALEK-*Shah* veertig duizend korven suiker werden verteerd.

Om de pligten te kennen, welke het huwelijk de Hindosche vrouwen oplegt, moet men de *Padma Purana* lezen, van welk boek verscheidene hoofdstukken aan de huwelijkswetten zijn toegewijd. „Hoe lelijk, oud, kwaadaardig, enz. de man zijn moge, de vrouw moet hem tot den afgod van haar hart maken. Zij moet al hare neigingen naar de zijne schikken; als hij lacht, moet zij gereed zijn om te lagchen; als hij weent, moet zij tranen storten; als hij naar een gesprek verlangt, moet zij spreken; als hij stilte wil, moet zij zwijgen, enz.” In vele opzigten is de vrouw derhalve eene slavin, maar het is verboden, haar te slaan. Deze onderdanigheid moet evenwel de vrouwen niet ongelukkig maken; want de oorsprong der *sutti*, of zelfmoord der weduwen, ligt in het denkbeeld, dat de vrouw door geene grootere ramp kan worden getroffen, dan het overlijden van haren echtgenoot. Dit onmenschelijk gebruik is thans gelukkig afgeschaft, maar niet zonder moeite, daar de vrouwen hetzelve vrijwillig volgden, overtuigd, dat zij, door zich in de vlammen te storten, den overledene den hemel verzekerden, en te gelijk zelve de grootste aller rampen, het weduwschap, ontvloden. De vernedering eener weduwe begint reeds dadelijk na den dood van haren echtgenoot. Men berooft haar van al hare fraaije kleederen en versierselen; men ontrukt haar zelfs de *tahli*, de gewijde zinnebeeldige halsketen; men scheert haar het hoofd, verbant haar van alle feesten, en zij wordt dienares in het huis, waarin zij vroeger meesteres was, zonder dat zij zich ergens over mag beklagen. Bovendien wordt, buiten den omtrek van hare stad of haar dorp, hare tegenwoordigheid overal als een slecht voorteeken beschouwd. Zoo eindigt zij haar leven in de diepste vernedering; en het is derhalve geen wonder, dat zij verlangt, zulk een lot te ontgaan door een bedrijf, hetwelk haar geloof haar leert als vereerend en verdienstelijk te beschouwen.

(getrokken uit *de Globe.*)

MOORD DOOR EEN ELFJARIG MEISJE.

Gevoelt ieder regtgeaard mensch medelijden met den gevallen natuurgenoot, over wien de regter de gestrenge letter der wet heeft moeten uitspreken: in hooge mate voorzeker wordt dat gevoel opgewekt, wanneer de misdadiger reeds in kinderlijken leeftijd op den rand des verderfs is gekomen, en in den afgrond is gestort, waarvan geene ouderlijke hand hem heeft mogen terug houden.

Treurige voorbeelden van jeugdige misdadigers liggen nog versch in ons geheugen, maar welligt is het onderhavige eenig in de geschiedenis der regtspleging. Gewis zal het voor velen niet onbelangrijk zijn, een naauwkeurig verslag daarvan te lezen. Wij zullen trachten het te leveren. Het betreft den ijsselijken moord, door een kind op een ander kind gepleegd, waaromtrent in het *Weekblad van het Regt* van den 24 Junij, no. 193, een kort berigt voorkomt. Het volgende omstandiger verslag van deze zaak kan weder ter waarschuwing strekken, hoe noodzakelijk het is, bij kinderen zedelijke veredeling des gemoeds te bevorderen.

Het was den 6 Junij jl., dat zekere NEELTJE D., een meisje van 11 à 12 jaren (geboren den 12 Nov. 1829) door haren vader gebragt werd ten huize van de echtelieden E. K. B. en E. S. W., daglooners te E., een gehucht, onder het dorp W, behoorende. Zij was daar als dienstmeisje besteed, en had hare moeder in de maand Mei van het voorgaande jaar door den dood verloren. Tot de arbeiders-klasse behoorende en sedert den dood van zijne vrouw bij andere menschen inwonende, nam haar vader, die dagelijks van huis was, de gelegenheid waar, om voor NEELTJE deze dienst aan te nemen, die voornamelijk bestond *in het oppassen van het jongste kind van bovengemelde echtelieden, SIMON genoemd* (geboren den 22 Sept. 1840), *wanneer de ouders wegens landelijken arbeid niet te huis konden blijven.* Schoon NEELTJE, volgens hare eigene verklaring, eerst niets tegen die dienst had, en door die menschen in alle opzigten goed werd behandeld, kreeg zij, die te A. had gewoond, en aan het kinderlijk spelen en gewoel op de straat aldaar gewoon was, al spoedig een' tegenzin in de landelijke stilte te E.; zij gaf zulks een paar dagen na hare komst aan hare meesteres, vrouw K, te kennen, die haar antwoordde, dat dit wel gewennen zou, en dat zij Zondags wel eens zou mogen uitgaan, om met andere kinderen te spelen. (Het gehucht E. is omstreeks één uur gaans van A. verwijderd.) Zij scheen daarmede tevreden, doch den volgenden dag kwam zij op het afgrijsselijke denkbeeld om SIMON, wanneer zij met dezen alleen zou zijn, den hals toe te knijpen en alzoo te dooden, meenende daardoor dadelijk weer bij haren vader in de nabijheid van A. te zullen komen, *omdat men, als het kind dood ware, hare dienst niet meer zoude noodig hebben.* Zij zeide, dat het haar om het even was hoe het kind stierf; zij wenschte slechts, dat het kind dood ware, niet omdat zij het kind op zich-zelve niet mogt lijden, maar omdat zij het als de eenige oorzaak van haar verblijf te E. beschouwde. Van dat oogenblik af schijnt haar voornemen bepaald geweest te zijn, en zij heeft het met de grootste beradenheid volvoerd.

Donderdags voormiddags (den 10den Junij jl.) was NEELJE alleen te huis bij het kindje, dat in de wieg lag; de moeder arbeidde in de nabijheid op het land; deze had NEELTJE aanbevolen om bij het kind te blijven, en het wat in de wieg op te zetten, en een weinig op den rug te kloppen, wanneer het hoestte, daar het wat verkouden was. Dit bragt NEELTJE op het denkbeeld, om het kind juist in den hals te knijpen als het hoestte, opdat men dan zou denken, dat het door hoesten gestikt ware. Zij wachtte eenigen tijd; het kind, dat wakker in de wieg lag, begon te hoesten: zij knijpt het toen met den duim en vinger van hare regterhand van voren in den hals, aan weerszijden van de luchtpijp. Het kind werd zeer bleek, de oogen sloten zich, en er kwam schuim op den mond.

NEELTJE dacht, dat het kind reeds dood was; zij loopt naar het land, waar de moeder arbeidde, en zegt tot haar: » Het *potje* (een Groningsch provincialisme, dat *kindje* beteekent) is haast dood.” Vrouw B. snelt naar huis, neemt het kind uit de wieg, en ziet, dat het bleek en slap is, doch allengskens komt het weer bij, en kan zich aan de borst der moeder verkwikken. NEELTJE is daarbij tegenwoordig, en schoon zij verklaard heeft, medelijden te hebben gehad met de tranen van de moeder, speet het haar echter, dat het kind nog leefde. De vader 's middags te huis gekomen zijnde, spreken de ouders, aan den eenvoudigen disch gezeten, over de ongesteldheid van hun kind, en zij stemmen overeen in de meening, dat het welligt eene stuip zal hebben gehad. NEELTJE hoort dit, en nu vat zij weder het voornemen op, om de mislukte poging te hervatten, daar men dan zoude denken, dat het kind in eene stuip zou gestorven zijn. In den namiddag van denzelfden dag gaat vrouw B. voor een oogenblik naar het land, en terwijl NEELTJE nu weder alleen bij het kind is, knijpt zij het nogmaals op dezelfde wijze in den hals; het kind werd blaauw in het aangezigt, en liet de tong eenigzins uit den mond hangen; zij dacht, dat het nu wel dood zou zijn, daar zij met

meer kracht had geknepen, en daarom gaat zij uit, om vrouw B. te roepen. Deze komt haar nabij het huis te gemoet. NEELTJE zegt tot haar: » nu is het potje haast weer dood," doch te huis komende, ziet zij, dat het kind nog leeft, en daar het in hare tegenwoordigheid weer bijkomt, vat zij al weder het voornemen op, om hare pogingen nogmaals te herhalen. Vrijdags voor den middag heeft zij daartoe geene gelegenheid; 's namiddags is zij naauwelijks een oogenblik bij het kind alleen, toen zij hare gruwelijke poging wil herhalen, doch daarin vooreerst door de tehuiskomst der moeder verhinderd wordt, die uit ongerustheid komt zien, hoe het met haar kindje gaat, en het de borst geeft. Nadat de moeder zich toen weer heeft verwijderd, en naar het land is teruggekeerd, neemt NEELTJE de gelegenheid waar, om voor de derde maal het kind weder op dezelfde wijze in den hals te knijpen, daarbij al hare krachten inspannende, waardoor zij dan ook eindelijk den dood van het kind te weeg brengt. Zij gaat nu weder dadelijk naar het land, om vrouw B. toe te voegen: » nu is het potje haast weer dood." Deze ijlt in groote ongerustheid naar huis, en vindt haar kindje dood in de wieg liggen; zij begon hevig te schreijen, en » toen" zegt NEELTJE, » kreeg ik berouw over de door mij begane daad." De moeder, die haar kind overal beschouwt, en dadelijk ontwaart, dat het werkelijk dood is, bemerkt tevens aan den hals, aan weerszijden van de luchtpijp, plekjes, welke door het knijpen met duim en vingers schenen te zijn veroorzaakt. Eene verschrikkelijke gedachte komt in haar op, en zonder nadenken voegt zij aan NEELTJE de woorden toe: » gij hebt mijn kind toch niet gesmoord?" waarop NEELTJE eerst stil zwijgt, en op de herhaling van deze vraag, dadelijk hare gruweldaad belijdt met deze woorden: » ja, ik heb het gedaan, maar ik zal het nooit weer doen."

De lijkschouwing en het *visum repertum*, door twee deskundigen gedaan en opgemaakt, bevestigden den dood van het kind, dat vet en gezond van gestel was, op bovengemelde wijze, terwijl de vraag: of NEELTJE D. dien dood, op zoodanige wijze, onmiddelijk had kunnen veroorzaken? bevestigend werd beantwoord, in aanmerking nemende den jeugdigen leeftijd van het slagtoffer, daar wijders aan de ligchamelijke krachten van NEELTJE niets scheen te ontbreken, en zij behoorlijk gevormd, alsmede sterk van handen was.

Beschouwen wij nu dat bedaard overleg, om het kind den hals toe te knijpen, met oogmerk om het te dooden; die herhaalde pogingen in koelen bloede, die teekenen des doods op het gezigtje van het kind, die tranen der moeder, in tegenwoordigheid van NEELTJE geweend, die zorgvolle gesprekken der ouders over de ongesteldheid van hunnen lieveling, in één woord, al die omstandigheden, zoo geschikt om de misdadige van het kwade terug te brengen, en haar met berouw te vervullen; dan kunnen wij bijna niet gelooven, dat een elfjarig meisje deze gruweldaad heeft volbragt. Wij zouden gaarne aan verstandsverbijstering, démence, manie of iets dergelijks willen denken, doch daarvoor schijnt geen grond te bestaan.

Er was geen blijk voorhanden, dat onder de ouders of bloedverwanten van NEELTJE D. een geval van verstandsverwarring heeft plaats gehad, zij behooren tot de arbeidersklasse, en hunne moreele ontwikkeling schijnt met die van anderen van dezelfde klasse gelijk te staan. De beklaagde zelve heeft nimmer eenig blijk van verstandsverwarring gegeven. Zij heeft gedurende omstreeks twee jaren de school bezocht, kan redelijk goed lezen en schrijven, en heeft een goed geheugen, zoodat zij, zonder zich te verspreken, het *Onze Vader* en nog twee gebeden kan opzeggen, die zij slechts heeft geleerd door ze van andere kinderen op de school te hooren bidden; maar zij kent de beteekenis van die gebeden niet, Godsdienstig gevoel schijnt zij niet te bezitten, en schoon zij op de school eenig Godsdienstig onderwijs heeft genoten, zoodat zij zeide, wel te weten, dat er eene eeuwige straf zou zijn, schijnt toch de veredeling van haar gemoed geheel te zijn verwaarloosd. Volgens verklaringen van getuigen, die haar vroeger hebben gekend, betoonde zij zich niet wreed tegen dieren, zij was aan andere kinderen gelijk, en mogt kleine kinderen wel lijden; zij had daarvan meermalen blijken gegeven in het oppassen van haar zustertje; tegen haar vader en verdere huisgenooten was zij gezeggelijk; zij kon met woorden in bedwang worden gehouden; haar leermeester verklaarde mede niets bijzonders in haar te hebben opgemerkt, waarin zij van andere kinderen van haren leeftijd verschilde. Het kindje zelf, dat door haar is gedood, verklaarde zij wel te mogen lijden, maar zij beschouwde het als de eenige oorzaak van haar verblijf te E., en die oorzaak moest uit den weg worden geruimd; doch zoo ver had haar kinderlijk overleg niet vooruitgezien, dat, wanneer zij E al mogt verlaten, omdat men aldaar hare dienst niet meer behoefde, zij dan waarschijnlijk niet bij haren vader in de nabijheid van A. zoude blijven, maar weldra in eene andere dienst zoude komen, waar het haar nog wel minder dan te E. zoude kunnen bevallen.

Bij het onderzoek op de plaats des misdrijfs, bekende de beklaagde terstond aan den regter-kommissaris de door haar gepleegde daad met kinderlijke eenvoudigheid, onder snikken en schreijen. Onder de instructie was zij bedaarder, en ook op de openlijke teregtzetting der Regtbank beantwoordde zij de aan haar gedane vragen zoo juist, als men dit van een kind van haren leeftijd mag verwachten. Schoon zij verklaarde, vóór het plegen van de daad er niet aan gedacht te hebben, dat zij daarvoor gestraft zou worden, zeide zij echter wel te weten, dat de slechte menschen gestraft worden, en na het plegen van de daad wel te vreezen, dat zij in de gevangenis zoude worden opgesloten.

Aan twee geneesheeren werd als deskundigen de taak opgedragen, om NEELTJE D. te bezoeken, en, als resultaat van hun onderzoek naar den zielstoestand van beklaagde, verslag te geven op de navolgende vragen:

Of het verlangen en de zucht, om de stilte, waarin beklaagde zich te E. bevond, te verlaten, en weder te A. op straat te kunnen spelen, op haar zoodanig kan gewerkt hebben, dat daardoor bij haar verstandsverwarring is ontstaan?

Zij verklaarden onder anderen:

» dat de ligchaamstoestand van beklaagde als voldoende is te beschouwen, zonder eenige bijzondere ziekelijke aandoening; zijnde bekl. van eene gewone lengte op dien leeftijd, genietende eene volmaakte gezondheid, zijnde bijna nimmer te voren ongesteld geweest; spijsvertering en ontlastingen volkomen wel en geregeld; slaap rustig, zonder droomen; ademhaling, pols en hartslag natuurlijk; aangezigtskleur frisch, zonder veranderingen te ondergaan bij het spreken over dagelijksche onderwerpen, en alleen verschietende bij het aanhalen van het gepleegde feit; meer kinderlijke onschuld, en eene zekere mate van scherpzinnigheid in de uitdrukking des gelaats, dan wel eenige bepaalde neiging tot hevige gemoedsaandoeningen; spraak, reuk en smaak natuurlijk; de vorm van het hoofd en van de borstkas op zich-zelve en in verhouding tot elkander normaal, even zoo de houding en rigting van den rug tot het geheele ligchaam.

» Dat, wat hare verstandelijke vermogens betreft bekl. voor haren leeftijd eene tamelijke mate van scherpzinnigheid schijnt te bezitten, goede, doch kinderlijke beantwoording der vragen haar voorgelegd; voor heerschende stemming des gemoeds: opgeruimdheid en vrolijkheid, levendig van geest, op de school meer lust tot spelen dan tot leeren betoonende, enz."

Aldus besluiten de deskundigen hun verslag, ter verandwoording der bovengemelde vraag:

» Indien men naauwkeurig overweegt de physieke en morele gesteldheid van bekl., als ook de verschillende omstandigheden, die *voor* den moord des kinds hebben plaats gehad, het gedrag, de uitvlugten, en misbruik, dat zij van de worden der moeder maakte, de herhaalde pogingen tot denzelven, en *na* den moord, het schielijk bekennen van denzelven op de beschuldiging der moeder, het berouw toonen, en de kinderlijke belofte van zulks nimmer weder te doen, het volkomen besef van kwaad gedaan te hebben, het bekennen van het doel en de reden, waarom zij de daad gepleegd had, dan moet voorzeker de gedachte aan eene periodische verstandsverwarring geheel vervallen, en het geheele feit beschouwd worden als eene daad, gepleegd met gezonde verstandelijke vermogens, met overleg en met het bepaalde doel om van de oppassing van het kindje, waarmede zij belast was, ontslagen te worden; *welk feit echter door* den jeugdigen leeftijd, als tellende bekl. slechts 11 jaren, een leeftijd, waarin het oordeel in zoo verre ontwikkeld kan zijn, dat het met bepaalde vrije wilskracht kan werken, zonder evenwel behoorlijk ontwikkeld te zijn, tot het vooruitzien van gevolgen; een leeftijd waarin de goede en kwade neigingen als het ware in strijd zijn, van welke de laatsten door de min of meer verwaarloosde opvoeding, als zijnde bekl. in den laatsten tijd, door het verlies der moeder meer aan zichzelve overgelaten, natuurlijk de bovenhand moesten behouden;

door het daardoor te weeg gebragte spelen op straat, met alle bekoorlijkheden, die dit voor een kind van die opvoeding en dien leeftijd oplevert;

door het voor haar zoo eenzame verblijf te E., alwaar zij, grootendeels met het kindje alleen zijnde, de verwijdering en ontbering van hare vorige speelgenooten, en de genoegens aan het verblijf te A. verbonden te meer moest gevoelen;

niet alleen grootendeels het ijselijke daaraan verknocht verliest, maar ook bijna geheel terug gebragt kan worden tot eene daad, bedreven met die eenvoudigheid en onnoozelheid des harten, waarmede zij iedere andere, veel minder strafbare, bedreven zou hebben."

Naar aanleiding van art. 295, 296, 297, 302, 66 en 67 van het Wetboek van Strafregt, en art. 227 en 237 van het Wetboek van Strafvordering, is de beklaagde NEELTJE D., bij vonnis van de Arrond.-Regt. bank te A., dd. 10 Sept. 1841. schuldig verklaard aan de misdaad van doodslag met voorbedachten rade, en veroordeeld tot eene gevangenzetting in een verbeterhuis voor den tijd van 10 *achtereenvolgende jaren*, en in de kosten van het regtsgeding.

Moge zij werkelijk verbeterd worden! A.

(*Weekblad van het Regt* van den 4 Oct. 1841. n°. 222.)

PAARDENVLEESCH.

In eene restauratie te *Parijs*, trad voor eenigen tijd een jong mensch, die zich deed bedienen met oesters, een hoen en ossenvleesch. Zoodra hij aan het laatste begonnen was, deed hij den restaurateur roepen, en zeide hem. » Mijnheer, de politie moest u uw bedrijf verbieden; het is schandelijk." — » Wat meent gij?" antwoordde de restaurateur, door deze toespraak verschrikt. » Ik wil zeggen, dat het schandelijk is het publiek te bedriegen en de gezondheid in gevaar te brengen. Gij geeft paardenvleesch, in plaats van ossenvleesch." — » Het is laster." — » Het is waarheid; dat stuk is paardenvleesch; ik ben er zeker van, want ik ben een kweekeling der veeartsenijschool te *Alfort*. Het bedrog is te erg, om niet gestraft te worden; ik ga terstond naar den Commissaris van politie om proces-verbaal te laten opmaken, en wij zullen de gevolgen van deze zaak zien."

De restaurateur, door dezen toon van verzekering onthutst, begon te denken, dat hij wel door zijnen slagter konde bedrogen zijn. Overigens zoude, ook in de veronderstelling dat de beschuldiger ongelijk had, de opspraak, door de tusschenkomst van den Commissaris van politie veroorzaakt, schade doen. De voorgewende kweekeling der veeartsenijschool te *Alfort* werd dus verzocht, geen gevolg aan deze zaak te geven; hem werd zelfs schadevergoeding voor zijn slecht ontbijt aangeboden; maar het jonge mensch liet zich bezadigen en vertrok, zonder naar de rekening te vragen, die men hem ook niet gaf. Naauwelijks waren tien minuten sedert zijn vertrek verloopen, of men ontdekte, dat hij twee vorken en een lepel had medegenomen. Men trachtte hem te achterhalen, doch te vergeefs.

GASVERLICHTING TE LONDEN.

De jaarlijksche opbrengst der gasverlichting te *Londen* wordt op 450 duizend pond sterlings (5,400,000 gulden) geschat, terwijl

een kapitaal van 2800 duizend pond sterlings (33,600,000 gulden) omgezet wordt aan werkplaatsen, buizen, apparaten en wat verder tot dit artikel behoort. Uit 180 duizend ton steenkolen worden jaarlijks ongeveer anderhalf duizend millioen vierkante voeten gas gestookt, welke 134,200 lichten in de huizen en werkplaatsen van particulieren onderhouden en 30,400 lichten in de straten en op openbare pleinen. In de kortste dagen heeft men in de vier-en-twintig uren 890 ton steenkolen noodig en in de langste nachten worden er ruim 7 millioen kubieke voeten gas verbrand. 2500 personen vinden bij de gasfabrieken hun bestaan, terwijl 380 alleen als lampaansteekers dienen.

HET BEWAREN VAN LIJKEN.

De handelwijze van Gannal om lijken van menschen en dieren zeer langen tijd ongeschonden te bewaren, die in den laatsten tijd bij criminele procedures in *Frankrijk* zeer dikwijls aangewend is, kent men thans naauwkeurig. Zij bestaat eenvoudig daarin, dat met eene oplossing van eene kilogram zwavelzuur thonaarde en een liter heet water de vaten van het ligchaam ingespoten worden. Drie of vier ponden van deze oplossing in de vaten van een menschelijk lijk gespoten, bewaren het gedurende den ganschen zomer; voor den winter gebruikt men slechts één tot drie ponden van deze oplossing. Om de insecten af te houden is het goed, dat men 100 grammen chloorzuur-koper of 50 grammen arsenicumzuur bij elke kilogram zwavelzure thonaarde voegt. In de maand April zag men te *Parijs* het lijk van eenen reeds voor eenige maanden vermoorden knaap, zoo volkomen bewaard, dat men het bijna leven zou hebben toegekend.

Advertentien.

* De ondergeteekende maakt hierbij bekend, dat op maandag den 7den Maart aanstaande des morgens ten 10 ure, ten zijnen burele eene uitbesteding zal worden gehouden; voor de dadelijke levering in 's lands pakhuizen, van:

1500 ponden hoepel ijzer,
3500 „ plat staaf ijzer van 2½ duim,
150 „ staal, en
4 vaten koolteer.

Gadinghebbenden tot deze levering, worden uitgenoodigd bij de uitbesteding in persoon tegenwoordig te zijn.

Batavia, *De Resident van Batavia,*
26 Februarij 1842. F. BUTIN BIK.

* Bij de pakhuis-administratie te *Tjilatjap*, wordt een bekwame klerk verlangd; aan welken bij gebleken geschiktheid, eene maandelijksche bezoldiging van *f* 100, (waarvan *f* 50 van Gouvernementswege) wordt toegezegd.

Die daartoe mogt genegen zijn, [illegible] brief te adresseren aan den Resident van Banjoemaas.

L. LAUNIJ.

* Bij de Militaire Administratie zijn, naar aanleiding van het Gouvernements besluit van den 22sten December jl. no. 18, benoodigd de navolgende voorwerpen, als:

25 stuks astrale lampen van gebronsd koper, zoo mogelijk effen, zonder vergulde ornamenten, engelsch fabrikaat, voorzien van glazen en matte bollen, hoog nagenoeg een voet en 4 à 6 duim rhijnlandsche maat, gerekend van den voet tot aan den bol. *NB.* bij 3 stuks lampen wordt een waarloose bol verlangd.
66 stuks glazen hangstolpen, hoog 10 à 11 duim, en 10 duim rijnlandsch in doorsnede; van onderen geheel digt, met eenen glazen knop, dan wel, bij gebrek aan deze, met koperen pijp van onderen.
10 dozijn engelsche lamp- of cijlinder-glazen voor de astrale lampen.
10 dozijn lampglazen voor de hangstolpen, voorzien van koper aan den voet. *NB.* van deze laatstgemelde glazen is de levering alleen noodzakelijk, ingeval de hangstolpen niet geheel digt van onderen mogten kunnen verkregen worden.
30 gros lampekousjes, en
14 patent handlantarens van middelbare grootte.

Gegadigden voor deze leverantie worden verzocht voor of op den 10den Maart aanstaande, ten bureele van den ondergeteekenden, intezenden: inschrijvings-billetten, voorzien van het opschrift, *Levering van Lampen en Hangstolpen* en vergezeld van een monster of model van elk der te leveren voorwerpen, waaraan een herkennings teeken vastgehecht, tevens in het inschrijvings-billet te vermelden.

De meeste billijkheid der prijzen en de goede hoedanigheid der aangeboden goederen zullen alleen de aanspraak doen bepalen op de uitvoering der geheele of gedeeltelijke leverantie, welke aan de nadere goedkeuring van het Gouvernement zal worden onderworpen.

Nadat deze goedkeuring zal verkregen zijn, zal de levering binnen den tijd van acht dagen moeten geschieden in het algemeen militair kleedingmagazijn te Batavia, alwaar de voorwerpen, tegen de ingezonden modellen, door eene kommissie zullen worden vergeleken en gekeurd.

De aannemer in gebreke blijvende binnen den bepaalden tijd aflevering te doen, of de afgeleverde goederen van mindere hoedanigheid bevonden wordende, als de aangeboden modellen, gevolgelijk afgekeurd en niet dadelijk geremplaceerd wordende, zal de ondergeteekende het benoodigde, volgens andere modellen, voor rekening van den aannemer doen inkoopen, verbindende de aannemer zich tot vergoeding van de schade, die daaruit zoude kunnen ontstaan.

De betaling zal geschieden na indiening eener, ten koste van den aannemer behoorlijk gezegelde, rekening en na likwidatie derzelve door de algemeene rekenkamer, en wel in zilveren munt of in koper met bijrekening van 20 pCt. agio.

Batavia, *De Hoofd-intendant der Mil. Administratie,*
den 19 Feb. 1842. P. H. MENU.

Edictale Citatien.

* Alzoo president en leden in den raad van justitie te Batavia, ten verzoeke van den advokaat Mr. *J. H. Cremer*, voor en van wege de weeskamer te Batavia, belast met het sequestraat en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen *K. Heijnis*, *G. Gerrits*, en den chinees *Loa Tjinko*, hebben verleend het eerste defaut bij edicte ad valvas curiæ, tegen allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie vermeenen te hebben op en tegen de voornoemde boedels;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende eerste deurwaarder en gezworen exploiteur bij den raad voornoemd, voor de tweede maal dagvaarde, elk en een iegelijk die eenige actie of pretentie op en tegen de voornoemde boedels vermeenen te hebben, om op donderdag den 31sten Maart 1842 des morgens ten acht ure precies, in persoon, dan wel bij gemagtigden te compareren, ter rolle van meermelden raad, ten einde het eerste defaut te purgeren en als nog te hooren refereren aan den op den 24sten Februarij jl. gediende eisch.

Aldus gepubliceerd en geaffigeerd, van de puije van het raadhuis te Batavia, den 24sten Februarij 1842.

De gezworen exploiteur voornoemd.
SCHOUTEN.

* Alzoo president en leden in den raad van justitie te Samarang, aan den procureur *Willem Thomas Ottenhoff*, namens de weeskamer alhier, als plaatselijke desolate boedelkamer, administrerende den boedel van wijlen *Claudius Franciscus Werner*, hebben verleend dagvaarding bij edicte, tegen de pretendenten op den voormelden boedel.

Zoo is het, dat ik eerste gezworen exploiteur bij voornoemden raad, bij deze voor de eerste maal dagvaarde, de gemelde pretendenten, om op woensdag den 23sten Maart 1842, des morgens ten half acht ure, in persoon of bij gemagtigde ter openbare rolle van meergemelden raad, hunne vorderingen aantegeven, te verifieeren en te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus gedaan te Samarang, den 17den Februarij 1842.

De eerste gezw. expl. voornoemd,
Am. PIJL.

* Alzoo president en leden in den raad van justitie te Samarang, aan den procureur *Willem Thomas Ottenhoff*, namens de weeskamer alhier, als plaatselijke desolate boedelkamer, administrerende den boedel van wijlen *Carel Betz*, hebben verleend het eerste defaut en eene tweede citatie bij edicte, tegen de pretendenten op den voormelden boedel:

Zoo is het, dat ik eerste gewzoren exploiteur bij voornoemden raad, bij deze voor de tweede maal dagvaarde de gemelde pretendenten, om op woensdag den 23sten Maart 1842, des morgens ten acht ure, in persoon of bij gemagtigde te compareren ter rolle van meergemelden raad, ten einde het eerste defaut te purgeren, en als nog hunne vorderingen aantegeven, te verifieeren, en te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus gedaan te Samarang, den 17den Februarij 1842.

De eerste gezw. expl. voormeld,
Am. PIJL.

Vendu-Departement.

Op maandag den 7den Maart 1842.

Voor het sterfhuis van den chinees *Tan Tjoet*, op de Groote Rivier, in de chineesche-kamp, van huismeubelen, juweelen, goud- en zilver-werken, diverse lijnwaden, kramerijen en andere negotie goederen, zoomede een slavin genaamd *Benan*, oud 41 jaren.

Alsmede *Malatie*, oud 23 jaren, zijnde huismeid.

Op dingsdag den 8sten Maart 1842.

In het voormalig woonhuis van *E. A. Munnik*, bij de Jassenbrug, vlak over de Buiten Kerk, van juweelen, gouden en zilverwerken, eenige gouden en zilveren vreemde muntspecien, huismeubelen, balken en planken, enz.; benevens een kompleet gamalang-spel.

Voorts, voor rekening van wijlen *D. A. Tempel*, van eenige huismeubelen, en een aantal boeken, enz.

Op woensdag den 9den Maart 1842.

Voor het kommissie-huis van *Voute & Guérin*, van diverse koopmanschappen.

Op donderdag den 10den Maart 1842.

Voor het kommissie-huis van *Roselje & Co.*, van diverse negotie goederen; benevens een span van 4 goed gedresseerde

(*Zie verder het Bijvoegsel*).

BIJVOEGSEL DER JAVASCHE COURANT.

Zaturdag, 5 Maart 1842.

paarden, een fraaije wagen, en een slaaf genaamd *Mattie*, oud 28 jaren, zijnde goede huisjongen.

En precies ten 11 ure, voor rekening des boedels van wijlen den heer Mr. *A. Heijting*, het huis en erve, op den hoek van het Konings-plein.

Op vrijdag den 11den Maart 1842.

Voor de woning van den chinees *Nio Tianho*, in de buiten Nieuwpoort-straat, van juweelen, goud- en zilverwerken, huismeubelen, wagens, bendies, paarden, en diverse negotie goederen.

Voorts, voor rekening des boedels van wijlen den arabier *Said Achmat Bin Alie Alhabshee*, van diverse lijnwaden; en

Voor rekening van het Gouvernement, van defecte en ontbruikbare artikelen bij het ketting-kwartier in het stads verband alhier; alsmede eenige afgekeurde posterij-artikelen.

---

* Op woensdag den 9den dezer, zullen op de vendutie van *Vowte en Guerin*, worden verkocht, 100 vaatjes grasboter DRG, een partij kurken, ongebleekte en gebleekte madapollams, puike hammen en edamsche kaas, en precies ten elf ure, de slavin *Bietja*, bijzonder goede kokin en de slavin *Kenanna*, benevens haren zoon *Azer*, goede huisjongen.

---

* In den loop der maand Maart aanstaande, den dag nader te bepalen, zal door den vendumeester te Samarang, voor rekening des boedels van wijlen den alhier overleden heer *J. Toorop*, aan de meestbiedenden publiek verkocht worden, zes huizen en erven, waaromtrent verdere informatien bij de heer *J. C. Schornack*, post-kommies aldaar te bekomen zijn.

De geconstitueerde executeur in gemelden boedel,

PEKALONGANG, *21 Feb. 1842.* J. B. TOOROP.

Verkoop van Goederen.

* *Verkooping op regterlijk gezag.* Op zaturdag den 26sten Maart 1842, zal door den vendumeester alhier, ten overstaan van mij ondergeteekende, krachtens vonnis definitief van den raad van justitie te Samarang, van den 10den Januarij 1842, voor en van wege den koopman *F. R. Scherius*, bij wege van executie publiek worden verkocht: een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis en bijgebouwen, gelegen in de kampong Kabalen hoofdnegorij Rembang, bij het register der verponding doorloopende onder no. 223, en toebehoorende aan den alhier woonachtigen koopman *W. Merryweather*.

Degenen, welke eenige actie of pretentie op voorschreven vastigheid mogten hebben, maken zich aan den ondergeteekende bekend.

REMBANG, *De fung. deurwaarder te Rembang*, *den 22sten Feb. 1842.* B. CARELS.

* Bij gebroeders *van Deun & Co.*, tegen billijke prijs verkrijgbaar, engelsch bier in engeland afgetapt, zoogenaamd *bier kawat*, als ook diverse engelsche provisiën in blik.

* Oprechte kamferhouten koffers, per stel en per stuk verkrijgbaar, bij

gebr. VAN DEUN & Co.

* Een allerfraaijst bewerkt stel meubelen, bestaande uit commode, secretaire, ronde tafel, zes stoelen en twee leuningstoelen verkrijgbaar, bij

gebr. VAN DEUN & Co.

* Bij de ondergeteekenden verkrijgbaar puik puike versche roode beetwortelen, en voortreffelijk lekkere aardappelen, pas aangebragt van America.

CAIEZ & ZAKARA.

* Pas van Parijs aangebragt bij de ondergeteekenden, een fraai assortiment elegant bewerkte gouden bijouteriën naar de nieuwste modellen.

ROSELJE & Co.

* Te koop, een fraai rijpaard, te bevragen bij den heer *E. Tofohr*, Hôtel de Provence.

* Nieuwe haring, à *f* 6 de dozijn, bij

MUNDER.

* Verkrijgbaar bij *Odenthal & Co.* te Samarang, in het groot en in detail het factuur pas per *Princes Marianne*, van Rotterdam aangebragt, bestaande in: roode wijn, genever, brandewijn, seltzerwater, boter, hammen, kaas, rookvleesch, alles voor het gezochte merk AVH; zoomede alle andere soorten van hollandsche fransche en engelsche provisien, kramerijen, galanterien, zilverwerk, bijouterien, beste manilla sigaren, enz. enz.

* Wegens vertrek te koop, een Timorees rijpaard: appel schimmel, adres,

H. STRAUS.

* Uit de hand te koop de navolgende slaven, als: *Endolo*, oud 16 jaren, huisjongen; *Osman*, oud 9 jaren aankomende huisjongen; *Tampolong*, oud 18 jaren, lijfmeid met deszelfs dochter *Attiema*, oud 2 jaren; *Oesoek*, aankomende huisjongen oud 7 jaren; te bevragen, bij

ROSELJE & Co.

* Te koop het huis en erf, staande naast den post Bidara Tjina, thans bewoond door den heer *Thierens*, te bevragen bij

D. VAN ELK.

* Diverse soorten lak en bijzonder goede stalen pennen in doosjes en op kaarten, bij

CHUN.

Huwelijken.

* Getrouwd:

A. F. CASTELIJN.
met
C. C. VAN OSSENBRUGGEN.

SAMARANG, *22 Februarij 1842.*

Eenige kennisgave.

Geboorten.

* Bevallen van eene dochter, de echtgenoot van

J. W. ARNOLD.

BATAVIA, *25 Feb. 1842.*

* Bevallen van eene dochter, de echtgenoot van

KAMPHUIS.

BATAVIA, *24 Februarij 1842.*

Eenige kennisgave.

* Te Samarang, is op den 15 Februarij 1842, voorspoedig bevallen van eenen zoon, de echtgenoote van

J. G. O. S. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

* Bevallen van eene dochter de echtgenoot van

C. A. DE BRAUW.

DJOCJOCARTA, *den 18den February 1842.*

Sterfgevallen.

* Overleden te Tjoemboeleoit, de weledele heer *C. Depmer Jz.*, laatst ambtenaar bij den handel op Japan.

BATAVIA, *26 Feb. 1842.*

Nagelaten Boedels.

* De weeskamer te Batavia, verzoekt elk en een iegelijk, die iets te vorderen heeft van, dan wel verschuldigd is aan, de boedels van wijlen *J. K. van Teecklenburgh*, waarnemend hoofdkommies bij de hoofd-administratie der marine; *P. A. Reep*, kommies visitateur, *F. Lang*, onder-kommies, beide bij het departement der recherche; *J. M. Guldemeester*, *H. Gray*, *Jean Baptiste Habinquite*, *J. Ferant*, *Ths. van Waltrop*, particuliere personen; en *Jacoba Johanna Burends*, weduwe van *Pieter Alberte Heger*; om daarvan aan haar aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Namens de weeskamer voornoemd.

BATAVIA, *De secretaris,*
den 2den Maart 1842. N. DINGER.

Verschillende Bekendmakingen.

WEESHUIS TE PARAPATTAN.

Ten behoeve van bovengenoemd gesticht zal op zondag den 6den Maart, eene predikdienst gehouden worden in de Engelsche Kerk op Parapattan. De dienst zal 's morgens ten half tien ure een aanvang nemen.

De algemeene vergadering van voormelde inrigting, zal op dingsdag den 8sten Maart, des avonds ten 7 ure, gehouden worden in de Willemskerk, als wanneer de kinderen geëxamineerd, het verslag gelezen en bestuurders voor het volgend jaar gekozen zullen worden.

Voorts zal nog ten behoeve van hetzelfde gesticht, op zondag den 13den Maart in de Willemskerk (Koningsplein) eene predikdienst gehouden worden, die ten half negen ure 's morgens zal aanvangen.

PARAPATTAN ORPHAN ASYLUM.

A sermon will be preached on behalf of the above institution on Sunday, the 6th of March at the English Chapel, Parapattan. Service to begin at half past nine, A. M.

The general meeting of the above institution will be held in the Willem's Kerk, on Tuesday the 8th of March, at 7 P. M. when the children will be examined, the report read, and officers chosen for the ensuing year.

A sermon will be preached on behalf of the same institution, on Sunday, the 13th of March, at the Willem's Kerk, Koningsplein; service to begin at ½ past 8, A. M.

* De debiteuren der gewezen firma *Ingerman & Hartevelt*, worden ten laatsten male verzocht, hun debet voor het laatst dezer maand, bij de ondergeteekenden te voldoen.

C. BOSSCHER & CO.

BATAVIA, *den 1 Maart 1842.*

* Te huur, een huis op Goenoeng-Saharie, te bevragen, bij

KROESE.

* Te huur het huis op Weltevreden, thans bewoond door den heer *Spangenberg*, op primo April te aanvaarden, adres bij [illegible]

J. ROIJEN.

* Te koop of te huur, tegen primo April te aanvaarden, het huis op Weltevreden, thans bewoond door, en te bevragen bij

C. J. VAN KAKUM.

* Te huur, een huis in den Gang Patjenongan; adres,

CHUN.

Post Kantoor.

Wordt ter kennisse van het publiek gebragt, dat op woensdag den 9den dezer, des middags precies ten één uur, aan het postkantoor te Weltevreden brieven paketten zullen worden gesloten voor Nederland, per Z. M. fregatten *Palembang* en *Bellona*, gekommandeerd door de kapitein luitenants ter zee *F. W. Freudenberg* en *L. G. de Vriese*.

BATAVIA, *den 1sten Maart 1842.*

De Postmeester,
J. BOSHOUWER.

Vertrekkende Schepen.

* Passage naar Amsterdam, met het Ned. schip *Drie Vrienden*, [illegible] passagiers, om aanstaanden zondag te vertrekken, adres bij

PAINE, STRICKER & CO.

Vertrekkende Personen.

* *D. F. Schaap*, naar Padang vertrekkende, roept bij deze een iegelijk op, die iets van hem te vorderen heeft.

* *H. C. Hartevelt*, vertrekt naar Europa, en heeft zijne generale procuratie verleend, zoo wel voor hem particulier als voor de likwiderende firma *Ingerman & Hartevelt*, aan de heeren *C. Bosscher & Co.* alhier.

* *Gustav Scheel*, verlaat Java.

* *J. W. Siek*, repatrieert.

Marktprijzen.

	Batavia		Samarang		Soerabaija	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst, eerste soort, per koijang .	145	»	166	»	150	»
Idem, tweede soort, per koijang .	128	»	150	»	120	»
Idem, derde soort, per koijang .	106	»	136	»	»	»
Idem, eerste soort per gantang (1/16 pikol)	»	58	»	60	»	66
Idem, tweede soort per gantang .	»	54	»	55	»	44
Idem, derde soort, per gantang .	»	46	»	50	»	»
Koffij, per pikol	25	80	29	»	30	»
Klapper-olie, per takker van 33 bottels	10	»	16	50	13	20
Katjang-olie, per takker van 33 bottels	9	»	13	20	6	60
Dempel-olie, per pikol . . .	34	»	30	»	18	»
Brandhout, per vadem van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 1½ voeten breed	19	»	31	»	14	»

NB. Bovenstaande artikelen zijn allen in koperen-munt berekend.

Te Samarang wordt de koijang à 28 pikols of 3500 ℔ gerekend.

Vastgestelde Prijzen.

	Batavia		Samarang		Soerabaija	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe brood van 14 oncen - -	»	25	»	25	»	25
Varkens-vleesch per katties - -	»	36	»	70	»	45
Ossen-vleesch per pond - - -	»	30	»	16	»	16
Buffel-vleesch per katties - -	»	24	»	»	»	»

Scheepsberigten.

BATAVIA.

Aangekomen.

Maart 2 — Zr. Ms. stoom-schip *Phoenix*, luitenant ter zee der 1ste klasse *J. W. Stoll*, van Soerabaija den 26sten februarij, met Zr. Ms. troepen.

Vertrokken.

Maart 2 — Civ. schoener *Johanna*, Ketjiel, naar Benkoelen.

Maart 3 — Civ. schoener *Calijpso*, P. Bruijnsma, naar Soerabaija. — Zr. Ms. stoom-schip *Hekla*, luitenant ter zee der 1ste klasse J. F. A. Goertzen, koersstellende om de noord-west.

Maart 4 — Ned. bark *Oedjoeng Pandang*, The Tengsoei, naar de Molukkos.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvet Triton; fregatten Palembang, Bellona; stoom-schip Phoenix; brik Panter; Ned. schepen Middelburg, Hendrik Jan, Gerardus Jacobus, Prinses Marianne, Agneta, Het Goede Vertrouwen, Sara Johanna; barken Indiaan, Mercator, Maasnijmph, Timor, Protuis, De Drie Vrienden, Nautulus, Justina; schoeners Wasp, Sirius. — Eng. schip Kilmaurs; barken Fortfield, Cherokee; schoener True Love. — Amerik. schip Sarah Parker. — Frans. schip Philantrope. — Noordw. bark Ledaal.

Handelsberigten.

AAN- EN UITVOER te BATAVIA, van den 28sten Februarij tot en met den 2den Maart 1842.

AANVOER.

Van Nederland, met het Ned. schip Sarah Johanna, *G. L. J. v. d. Huch.*

[illegible], 20 kn. lijnwaden, gouvernement.

20 kisten lijnwaden, *B. Kopersmit & Co.*

55 kisten rhijnwijn, 177 dito, 36 ks en 50 mds wijn, 154 ks. glas, 8 kn. kramerijen, 100000 st. metselsteenen, 50/2 pp. bier, 4 kn. papier, 110/2 md seltserwater, 2 kn. wapenen, 2 dito tuigen, 41 dito katoenen goederen, *Paine, Stricker & Co.*

2 vaten bier, *Voute & Guerin.*

61 vatjes en 4 kn. glaswerk, *C. Bosscher & Co.*

324 kisten goederen, 6 dito zijde dito, 27 vn. aarde, 407 kelders lijnolie, 12 kn en 6 vn. ijzerwerk en voorts eenige gouvernements goederen, *N. H. M.*

12 potten boter, 1 kist tabak, 5 kn. gedroogde vruchten, 8 kn. en 18 ks wijn, 12 mds. bier, *Order.*

9 stuks paarden en voorts eenige regalen en restant provisien, *de gezagvoerder.*

Van Siam, met de Siamsche wankang Hapsoen, *Tjo Hoey.*

6550 stuks aardewerk, 760000 dito gezouten komborg, 58 dito hartebeesthoorn, 105 bossen offer papier, 1 60/100 pic. thee, *de gezagvoerder.*

UITVOER.

Niets.

Schepen in Lading te Batavia.

Op den 2den Maart 1842

NAAR	SCHEPEN	GEZAGVOERDERS	AGENTEN
Rotterdam,	Ned. schip Hendrik Jan,	*Wap.*	*P. Suermondt & Co.*
Cowes,	Eng. schip Kilmaurs,	*Smith.*	*Paterson & Co.*
Rotterdam,	Ned. schip Mercator,	*Korteland.*	*P. Suermondt & Co.*
Singapoera,	Eng. schip Fortfild,	*Boorman.*	*Pitcairn, Syme & Co*
Amsterdam,	Ned. Ind. brik Timor,	*Boning.*	*B. Kopersmit & Co.*
Rotterdam,	Ned. schip G. Jacobus,	*B. Ruysch.*	*P. Suermondt & Co.*
Amsterdam,	Ned. schip 3 Vrienden,	*de Wyn.*	*Paine, Stricker & Co.*
Bordeaux,	Fran. schip Philantrope,	*Contiage.*	*Lagnier & Co.*
Amsterdam,	Norw. schip Ledaal,	*Natvig.*	*Paine, Stricker & Co.*
Rotterdam,	Ned. schip Princes Mariane,	*Scott.*	*Reinst & Vinju.*
Singapoera,	Eng. schip Cherokee,	*MacKellin.*	*Paterson & Co.*
Pillau,	Eng. schip True Love,	*P. Coulton.*	*Paterson & Co.*
China,	Amer. schip Sara Parker,	*Codman.*	*Thompson, Roberts & Co.*

BATAVIA TER LANDS-DRUKKERIJ.